

Vårsong av Andreas Bjelland.
Skrive i Uskedalen 1906.

Norske vår du skjønne milde
o hva fryd du bringe kan.
Ja, du er en tröstens kilde
for hvert livshåp i vort land.

Megen kummer nød og plage
stilner av og lindres ved
desse lyse skjønne dage
med sin prakt og herlighet.

Alt hva vintrens storm og kulde
har i grav og dvale lagt
kaldes frem fra ur og mulde
blir på ny til livet vakt.

Se når morgensolen gyller
fjell og lier, haug og vang.
Hör når fugleskaren fyller
lunden med sin frydesang.

Se når alle markens planter
får sin morgenkåpe på
da når duggens diamanter
funkler på hvert lite strå.

Se når aftensolen vinker
smilende godnatt til lands
mens den sig i havet senker
som en gyllen strålekrans.

Å om vi forstod tilfulle
rett at prise vårens bud
da forvisst vi også skulle
kunne prise höyt vor Gud.